

UOHSX00BPNQF

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0154/2018/VZ-32501/2018/321/KBI

Brno 8. listopadu 2018

V řízení o rozkladu ze dne 5. 9. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 6. 9. 2018 navrhovatelem –

- **Wolters Kluwer ČR, a.s.**, IČO 63077639, se sídlem U nákladového nádraží 3265/10, 130 00 Praha 3, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 10. 8. 2018 JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M., a substituční plné moci ze dne 10. 8. 2018 JUDr. Martinem Janouškem, advokáty ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 28468414, se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0329/2018/VZ-24255/2018/541/PDz ze dne 23. 8. 2018 vydanému ve správním řízení zahájeném dne 16. 8. 2018 na návrh výše specifikovaného navrhovatele vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Český úřad zeměměřičský a katastrální**, IČO 00025712, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 00 Praha 8,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**INFORMAČNÍ SYSTÉM PRÁVNÍCH INFORMACÍ**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 5. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 5. 2018 pod ev. č. Z2018-016095, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 19. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 095-215401, kde dalším účastníkem je vybraný dodavatel –

- **ATLAS consulting spol. s r.o.**, IČO 46578706, se sídlem Výstavní 292/13, 702 00 Ostrava,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0329/2018/VZ-24255/2018/541/PDz ze dne 23. 8. 2018

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem, obdržel dne 16. 8. 2018 návrh navrhovatele – Wolters Kluwer ČR, a.s., IČO 63077639, se sídlem U nákladového nádraží 3265/10, 130 00 Praha 3, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 10. 8. 2018 JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M., a substituční plné moci ze dne 10. 8. 2018 JUDr. Martinem Janouškem, advokáty ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 28468414, se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Český úřad zeměměřičský a katastrální, IČO 00025712, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 00 Praha 8 (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „INFORMAČNÍ SYSTÉM PRÁVNÍCH INFORMACÍ“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 5. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 5. 2018 pod ev. č. Z2018-016095, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 19. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 095-215401 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 16. 8. 2018, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0329/2018/VZ. Účastníky v tomto správním řízení jsou výše specifikovaný navrhovatel, zadavatel a vybraný dodavatel ATLAS consulting spol. s r. o., IČO 46578706, se sídlem Výstavní 292/13, 702 00 Ostrava (dále jen „**vybraný dodavatel**“).

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 56 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

II. Napadené usnesení

3. Dne 23. 8. 2018 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0329/2018/VZ-24255/2018/541/PDz (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým rozhodl, že se správní řízení podle § 257 písm. c) zákona zastavuje, neboť v souvislosti s podaným návrhem navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nedošlo ke složení kauce na účet Úřadu ve lhůtě podle § 255 odst. 1 zákona, tj. do 16. 8. 2018.
4. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že v daném případě měla podle § 255 odst. 1 zákona kauce navrhovatele činit 50 000 Kč, kdy posledním dnem lhůty pro její složení byl den 16. 8. 2018. Návrh navrhovatele byl Úřadu doručen dne 16. 8. 2018, přičemž součástí návrhu byl rovněž doklad o složení kauce. Z tohoto dokladu vyplývá, že navrhovatel poukázal na účet Úřadu nejprve částku ve výši 21 560 Kč (se splatností ke dni 13. 8. 2018) a následně částku ve výši 28 440 Kč (se splatností ke dni 16. 8. 2018), dohromady tedy poukázal na účet Úřadu částku 50 000 Kč. Z bankovního výpisu Úřadu vyplývá, že dne 14. 8. 2018 došlo k připsání částky ve výši 21 560 Kč; druhá částka ve výši 28 440 Kč byla na účet Úřadu připsána až dne 17. 8. 2018. Vzhledem k tomu, že k připsání celé výše kauce došlo až dne 17. 8. 2018, navrhovatel nedostal své zákonné povinnosti složit kauci ve výši 50 000 Kč ve lhůtě podle § 255 odst. 1 ve spojení s § 251 odst. 2 zákona. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, že podle § 257 písm. c) zákona správní řízení zastavil.

III. Rozklad navrhovatele

5. Dne 6. 9. 2018 byl doručen Úřadu rozklad navrhovatele ze dne 5. 9. 2018 proti napadenému usnesení. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 23. 8. 2018. Rozklad byl podán v zákonem stanovené lhůtě.
6. Navrhovatel v rozkladu konstatoval, že svou povinnost složit včas kauci stanovenou podle § 255 odst. 1 zákona řádně splnil a napadené usnesení je tak vydáno v rozporu se zákonem. Tím, že dne 16. 8. 2018 zadal pokyn k platbě v rámci elektronického bankovníctví, učinil úkon, který bezprostředně směřoval k připsání příslušné částky na účet Úřadu. Tím došlo k řádnému a zejména včasnému složení kauce ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona. Následně odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2017, č. j. 30 Af 81/2015 – 63, s jehož závěry se však neztotožnil. Navrhovatel zdůraznil, že slovní spojení „složení kauce na účet“ obsažené v ustanovení § 255 odst. 1 zákona není v tomto zákoně ani obecně v právním řádu nikterak definováno. Není proto zřejmé, proč by mělo být vykládáno v jeho neprospěch, tj. jako „připsání kauce na účet Úřadu“. Naopak se kloní k účelovému výkladu, jenž podle jeho názoru koresponduje i s důvodovou zprávou k předmětnému ustanovení zákona. Podle navrhovatele je za „složení kauce na účet“ třeba považovat úkon, který bezprostředně směřuje k připsání příslušné částky na účet Úřadu. Jiný výklad by totiž přenášel na navrhovatele odpovědnost za skutečnosti, které fakticky nemůže ovlivnit.
7. S výkladem Krajského soudu v Brně obsaženým ve výše uvedeném rozsudku není možné podle navrhovatele souhlasit i z toho důvodu, že byl vysloven za odlišné právní úpravy (tj. za účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění do 5. 3. 2015). Podle této úpravy bylo možné zhojit případnou vadu v podobě nesložení kauce s podáním návrhu

jejím složením v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem ve smyslu § 117a písm. b) citovaného zákona. S připsáním kauce den po podání návrhu tak nebyly spojovány následky v podobě zastavení správního řízení bez dalšího.

8. Navrhovatel dále poukázal na skutečnost, že na internetových stránkách Úřadu není pod odkazem „Kauce a správní poplatek“ ani náznakem nastíněn výklad, že „složením kauce“ je míněno její „připsání na účet“, nikoli odeslání částky z účtu navrhovatele. Tento hrubý nedostatek v poučovací povinnosti Úřadu tak je jen dalším důvodem pro navrhovatelem shora předestřený výklad ustanovení § 255 odst. 1 zákona.
9. Na závěr rozkladu navrhovatel konstatoval, že zastavení správního řízení je rovněž v rozporu s procesní ekonomikou, neboť skutečnosti uvedené v návrhu natolik jednoznačně dokládají porušení zákona zadavatelem, že samy o sobě musí nutně vést k zahájení správního řízení z moci úřední podle § 249 *in fine* zákona.

Závěr rozkladu

10. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a vrátil věc k novému projednání, případně aby jej Úřad sám zrušil v rámci autoremedury.

IV. Řízení o rozkladu

11. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření vybraného dodavatele

12. Ve vyjádření ze dne 10. 9. 2018 vybraný dodavatel uvedl, že se plně ztotožňuje s napadeným usnesením. Podle jeho názoru ani účelový výklad ustanovení § 255 odst. 1 zákona nemůže navrhovatele zbavit odpovědnosti za nesprávný způsob výpočtu výše kauce. Proto navrhuje napadené usnesení potvrdit a podaný rozklad zamítnout.

Vyjádření zadavatele

13. Zadavatel zaslal Úřadu své vyjádření k rozkladu ze dne 11. 9. 2018, ve kterém se však věnoval toliko námitkám, jejichž vypořádání je předmětem samotného správního řízení. Ve vztahu k napadenému usnesení ani k důvodům rozkladu zadavatel nesdělil ničeho.

Stanovisko předsedy Úřadu

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
15. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, že správní řízení dle § 257 písm. c) zákona zastavil, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.

16. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a k zamítnutí rozkladu navrhovatele.

V. K námitkám rozkladu

17. Podle § 251 odst. 1 věty třetí zákona součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.
18. Podle § 251 odst. 2 zákona návrh musí být, není-li stanoveno jinak, doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítnul.
19. Podle § 255 odst. 1 zákona je navrhovatel ve lhůtě pro doručení návrhu povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 10 000 000 Kč. V případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci 100 000 Kč. V případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč.
20. Podle § 257 písm. c) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 zákona.
21. V obecné rovině uvádím, že základním účelem institutu kauce je zabránit či minimalizovat podávání účelových a šikanózních návrhů na přezkoumání úkonů zadavatele, jejichž cílem je pouhé blokování dalšího průběhu či dokončení zadávacího řízení (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2017, č. j. 29 Af 17/2016 - 183). Kauce tak významnou měrou přispívá k právní jistotě účastníků řízení. Z tohoto důvodu je doklad o složení kauce podstatnou náležitostí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele dle § 251 odst. 1 zákona. Tedy pokud Úřad obdrží návrh, ke kterému ve lhůtě k tomu určené nebyla na účet Úřadu připsána kauce v požadované výši podle § 255 odst. 1 zákona, je Úřad povinen zahájené správní řízení bez dalšího zastavit.
22. Hlavní námitka navrhovatele směřovala do výkladu povinnosti složení kauce na účet Úřadu, jak je stanovena v § 255 odst. 1 zákona. S výkladem užitým Úřadem v napadeném usnesení (tj. kauce musí být k poslednímu dni lhůty již připsána na účet Úřadu) navrhovatel nesouhlasil. Poukázal na zřejmé znevýhodněné postavení navrhovatele okolnostmi, které není schopen ovlivnit (např. interní nastavení pravidel každé banky, k jakému okamžiku považuje doručenou platbu za „připsanou“ na účet koncového uživatele apod.). K důvodům, proč tuto námitku nepovažuji za opodstatněnou, uvádím následující.
23. Výklad zákonné formulace „složit na účet“ uvedený v § 255 odst. 1 zákona je zcela zřejmý z konstantní rozhodovací praxe Úřadu i odborné literatury. Zákon v komentovaném znění stanoví, že kauce musí být složena „ve lhůtě pro doručení návrhu“, tedy v poslední den lhůty již musí být *připsána* na účet Úřadu, a proto je třeba složit kauci na účet Úřadu v dostatečném předstihu. Skutečnost, že je vhodné složit kauci před podáním návrhu, je současně zřejmá rovněž vzhledem k povinnosti přiložit k návrhu doklad o složení kauce podle § 251 odst. 1 zákona. V případě, že by navrhovatel podal návrh před uplynutím celé lhůty pro jeho podání a kauce by byla připsána až po podání návrhu, avšak před koncem zákonné lhůty

pro podání návrhu, pak i takové složení kauce by bylo v souladu se zákonem, neboť toto ustanovení ukládá složit kauci „ve lhůtě pro doručení návrhu“, nikoliv současně s návrhem. V tomto hypotetickém případě by navrhovatel zřejmě pouze nemohl přiložit k návrhu doklad o složení kauce, avšak tuto náležitost návrhu je možno doplnit dodatečně na výzvu Úřadu, jak to ostatně předpokládá ustanovení § 257 písm. a) zákona (viz PODEŠVA, Vilém, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2018-10-15]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X). Je tak zřejmé, že navrhovatel je do konce zákonné lhůty podle § 255 odst. 1 ve spojení s § 251 odst. 2 zákona povinen složit kauci na účet Úřadu, tj. nestačí, pokud je např. pouze podán příkaz k úhradě, kauce musí být ve stanovených lhůtách skutečně *připsána* na účet Úřadu (viz Macek, I., Derková, R., Bartoň, D., Košťál, K., Marečková, E., Zatloukal, P.: Zákon o zadávání veřejných zakázek. Praktický komentář s judikaturou. Praha: Leges, 2017, s. 754). Rozhodovací praxe Úřadu je tak v duchu výše citovaného zcela konstantní. V této souvislosti lze odkázat například na rozhodnutí Úřadu ze dne 18. 1. 2016, č. j. ÚOHS-S0941/2015/VZ-02064/2016/541/MSc, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 1. 7. 2016, č. j. ÚOHS-R38/2016/VZ-27549/2016/321/IPs. V tomto případě byla ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0941/2015 kauce připsána na účet Úřadu pouze jeden den po zákonné lhůtě (tj. stejně jako v šetřeném případě). Správní řízení bylo z tohoto důvodu zastaveno, neboť nedošlo k připsání kauce na účet Úřadu nejpozději poslední den lhůty pro doručení návrhu Úřadu. Argumentace navrhovatele, že není zřejmé, jak se má povinnost „složení na účet“ vykládat, a je proto možné za ni považovat úkon navrhovatele, který bezprostředně směřuje k připsání příslušné částky na účet Úřadu, je s ohledem na výše uvedené zjevně nesprávná.

24. Pokud navrhovatel poukázal na skutečnost, že není v jeho moci ovlivnit, kdy bude předmětná částka připsána na účet Úřadu, uvádím, že situace, kdy platba zasláná z bankovního účtu odesílatele je na účet příjemce připsána až následující pracovní den, je v platebním styku zcela běžnou a je nutno s ní při bezhotovostních úhradách počítat. Analogicky lze na tuto situaci použít závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, které se sice týká úhrady soudního poplatku, avšak stěžejní myšlenky, tedy že *„...samotný převod peněžní částky jde na účet a riziko účastníka řízení...“* a *„...z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti je rozhodný ten den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu...“* jsou aplikovatelné i zde. Navrhovatel si tak měl být vědom skutečnosti, že v případě odeslání platby kauce na účet Úřadu dne 16. 8. 2018 je pravděpodobné, že tato platba bude na daný účet připsána až den následující.
25. V případě, že s podáním návrhu, resp. do konce lhůty pro jeho doručení Úřadu, nebyla složena kauce v požadované výši, je nutné řízení bez dalšího zastavit podle § 257 písm. c) zákona. Nutno dodat, že tuto náležitost není možno doplnit dodatečně. Pokud tedy v poslední den lhůty pro podání návrhu není kauce v její plné výši připsána na účet Úřadu, jedná se o nezhojitelnou vadu podaného návrhu (viz PODEŠVA Vilém, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2018-10-15]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X). Úřad nemá možnost navrhovatele vyzvat k doplacení kauce, je povinen správní řízení zastavit (viz Macek, I.,

Derková, R., Bartoň, D., Košťál, K., Marečková, E., Zatloukal, P.: Zákon o zadávání veřejných zakázek. Praktický komentář s judikaturou. Praha: Leges, 2017, s. 763). Jinými slovy pokud chybí doklad o složení kauce, jedná se o odstranitelnou vadu, u které je Úřad povinen postupovat ve smyslu § 37 odst. 3, resp. § 45 odst. 2 správního řádu. Avšak při nesplnění povinnosti složit kauci ve lhůtě na účet Úřadu zastaví Úřad správní řízení bez dalšího podle § 257 písm. c) zákona, jelikož jde o vadu neodstranitelnou (srov. přiměřeně rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 18. 4. 2016, č. j. ÚOHS-R324/2015/VZ-16152/2016/322/DRu). V případě, že navrhovatel sice doložil doklad o složení kauce, nicméně samotná kauce nebyla v plné výši (tj. 50 000 Kč, což je minimální zákonná výše kauce) do konce lhůty podle § 255 odst. 1 ve spojení s § 251 odst. 2 zákona připsána na účet Úřadu, byl dán důvod pro zastavení správního řízení podle § 257 písm. c) zákona. Zvolenému postupu Úřadu tak není čeho vytknout.

26. Pro přehlednost bych rád dále uvedl, že na právní úpravu kauce a následný postup Úřadu, pokud nedojde k jejímu řádnému a včasnému složení, je nutno nahlížet optikou změn, které přinesla především tzv. technická novela zákona o veřejných zakázkách (tj. zákon č. 40/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „**technická novela**“). Obecně vzato zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v aktuálním znění upravuje problematiku kauce v § 255 v zásadě ve shodě s předchozí právní úpravou ve znění této technické novely (viz DVOŘÁK, D., a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 1206. 978-80-7400-651-7). Před touto technickou novelou však byla odlišně řešena situace, kdy nedošlo ve lhůtě stanovené zákonem ke složení kauce. Navrhovateli je nutno dát za pravdu do té míry, že předchozí právní úprava účinná do 5. 3. 2015 (tj. před technickou novelou) počítala v případě kauce s možností jejího dodatečného složení na výzvu Úřadu (srov. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 14. 8. 2015, č. j. ÚOHS-R264/2014/VZ-23142/2015/323/KHo). Technickou novelou bylo toto právo navrhovatele omezeno na možnost doplnění toliko dokladu o již složené kauci, který nebyl přiložen k původnímu návrhu. Jak bylo již řečeno shora, současný zákon č. 134/2016 Sb. tuto právní úpravu v podobě, jakou měla v důsledku změn provedených technickou novelou, převzal. Je to zřejmé rovněž ze znění § 257 písm. a) zákona, kde je zakotvena možnost dodatečného připojení dokladu o řádně a včas složené kauci v návaznosti na výzvu Úřadu (viz DVOŘÁK, D., a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 1212. 978-80-7400-651-7).
27. Za zcela neopodstatněnou je nutno označit námitku navrhovatele o „nepoužitelnosti“ závěrů uvedených v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2017, č. j. 30 Af 81/2015 – 63, z důvodu odlišné právní úpravy. Jak je zřejmé z odůvodnění citovaného rozsudku, Krajský soud v Brně na straně 4 naopak konstatoval, že daná věc měla být posuzována podle zákona č. 137/2006 Sb. ve znění *po* technické novele, nikoli před ní, jak nesprávně učinily správní orgány. Jinými slovy za situace, kdy nedošlo k řádnému a včasnému složení kauce, mělo dojít k zastavení správního řízení bez dalšího podle § 117a písm. c) zákona č. 137/2006 Sb. Následně na straně 4 vymezil, co se myslí „složením kauce na účet Úřadu“ ve smyslu znění technické novely. V souladu se zněním citované právní úpravy (konkrétně podle § 115 odst. 5 zákona) platí, že kauce musí být *připsána* na účet Úřadu nejpozději poslední den lhůty stanovené podle § 114 odst. 4 nebo 5 pro doručení návrhu Úřadu. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že Krajský soud v Brně vycházel při vymezení pojmu „složení na účet“ z právní úpravy

zákona č. 137/2006 Sb. ve znění technické novely, tj. s účinností po 5. 3. 2015. Je tak možno uzavřít, že závěry týkající se vymezení pojmu „složení kauce na účet Úřadu“ obsažené v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2017, č. j. 30 Af 81/2015 – 63, je možno bez dalšího použít a tam vyslovené právní názory jsou na tento případ zcela příléhavé.

28. Poukaz navrhovatele na internetové stránky Úřadu a na to navazující námitka o nesplnění poučovací povinnosti Úřadu (ve vztahu k údajné absenci vymezení, co je považováno za „složení kauce na účet Úřadu“) jsou rovněž zcela nedůvodné. Při nahlédnutí na internetové stránky Úřadu do sekce „Kauce a správní poplatky“ je možné zjistit, že je tam výslovně uvedeno: *„Kauce musí být připsána na účet Úřadu nejpozději poslední den lhůty stanovené podle § 251 odst. 2 a 3 a § 254 odst. 3 pro doručení návrhu Úřadu“* (viz <https://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/obrana-proti-nespravnemu-postupu-zadavatele/kauce-a-spravni-poplatek.html>). Nutno dodat, že i kdyby výše uvedené vysvětlení na internetových stránkách Úřadu skutečně chybělo, tato okolnost by nemohla být relevantním důvodem pro jiný výklad zákonné povinnosti složení kauce podle § 255 odst. 1 zákona, než který byl použit Úřadem v napadeném usnesení.
29. Pokud se jedná o závěrečnou námitku navrhovatele týkající se tvrzení, že zastavení předmětného správního řízení je v rozporu s procesní ekonomikou, lze souhlasit s navrhovatelem v tom rozsahu, že Úřad může na základě skutečností uváděných v návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele skutečně sám zahájit z moci úřední řízení podle § 249 a násl. zákona. Nicméně posouzení vhodnosti takového postupu již není předmětem tohoto rozhodnutí o rozkladu, v rámci kterého bylo nutno naopak posoudit, zda Úřad postupoval podle zákona, pokud správní řízení zastavil. Jak bylo již shora podrobně rozvedeno, zastavení řízení podle § 257 písm. c) zákona byl v tomto případě jediný možný zákonný postup, jak reagovat na nastalou situaci, tj. nesložení kauce navrhovatelem podle § 255 písm. a) ve spojení s § 251 odst. 2 zákona. Jinými slovy v tomto případě nebylo možné postupovat jinak, než jak rozhodl Úřad ve výroku napadeného usnesení, tj. rozhodnout o zastavení předmětného správního řízení. Považuji za vhodné doplnit, že pokud by Úřad skutečně dospěl k názoru, že je namístě zahájit řízení podle § 249 a násl. zákona *ex officio*, v tomto správním řízení vystupující navrhovatel by v takovém případě nebyl vůbec účastníkem řízení a nedisponoval by právy, jež z takového postavení plynou (tj. mj. možnost podat rozklad proti rozhodnutí Úřadu a jeho následný přezkum soudem ve správním soudnictví podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů).

VI. Závěr

30. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
31. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného usnesení, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká republika – Český úřad zeměměřičský a katastrální, Pod sídlištěm 1800/9, 182 00 Praha 8
2. JUDr. Vilém Podešva, LL.M., advokát ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4
3. ATLAS consulting spol. s r.o., Výstavní 292/13, 702 00 Ostrava

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy